

CASES QUE TENEN HISTÒRIA

ROSÀS

Una vegada més, la darrera, tenim de referir-nos a aquell document que es lliurà a la Plaça del Encants, al mig del bosc i prop el Camí Reial, espai cedit per la Parròquia de Ronçana a totes les components de la Baronia de Monbui, a fi de celebrar-hi llurs Consells. Un clar del bosc, on les reunions es feien a sol i a serena, estius i hiverns, fins al 1700. Fins el 23 de novembre de 1700, que el Consell de Cent de la Ciutat de Barcelona, successora ja dels Senyors de Montbui, concedia permís per edificar, en aquell mateix lloc, la Casa del Comú. Allí s'hi reuniren els representants de les nou parròquies de la Baronia i també els jurats de Ronçana, presidits per llur Batlle, fins que, enllà del segle passat es traslladarien a l'Hostal de Ronçana, l'actual Ca l'Elies, davant l'església parroquial.

D'aquella Casa del Comú res en queda, gairebé ni el record. Així acabava el Casalot de Ronçana, així el podíem veure, en les seves tristes runes, fins no fa molts anys, no pas una vintena. Sobre elles un món nou s'hi aixeca.

Doncs allà, abans de les runes i de l'edifici, en la plaça al mig del bosc, s'hi discutí i s'acordà una venda. Fóra important, la renta era 26 lliures l'any, el comprador era de Plegamans i tot motivaria que s'hi registressin els noms dels propietaris i caps de família de tota la Baronia. Era el 28 de maig de 1466 i, entre ells, hi figura en Joan Rosàs, un dels onze esmentats per Santa Eulàlia.

Rosàs queda al cim, la finca i casa més enlairada del terme, a l'extrem